

систем, проведення наукових досліджень як фундаментального так і прикладного характеру, а також їх методичного забезпечення.

ЛІТЕРАТУРА

1. About green economy. United Nations Environment Programme: вебсайт. URL: <https://www.unenvironment.org/explore-topics/green-economy/about-green-economy> (дата звернення: 21.08.2023 р.)
2. Горянська Т. В. «Зелена економіка» як чинник розвитку зовнішньоторговельних відносин. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/47230376.pdf> (дата звернення 30.08.23.р)
3. Зінчук Т. О., Паламарчук Т. М., Усюк Т. В. Діалектика розвитку «зеленої економіки» в умовах глобалізації. *Економіка та суспільство*. 2022. № 44. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-44-86>.
4. Мішенін Є. В., Коблянська І. І. Програма дій для сталого розвитку: огляд концепцій зеленої, синьої та циркулярної економіки. *Вісник СумДУ*. Серія «Економіка», 2020. № 3. С. 247–257.
5. Зелена економіка як стратегічний пріоритет відновлення в умовах техногенної катастрофи і дефіциту фінансових ресурсів. Інститут зеленої економіки. URL: <http://green-economics.org.ua> (дата звернення 21.08.23.р).

АКТУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ ТА СПОРТІ

Риженко К. І.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'ячука»*

Особливістю сучасного менеджменту передусім є те, що однією з головних його функцій стає підприємницька. Підприємництво перетворюється в ядро менеджменту.

Успішна підприємницька діяльність неможлива, якщо в організації (на підприємстві) не впроваджуються нововведення.

Метою менеджменту у фізичній культурі і спорту є бажаний, можливий і необхідний стан фізкультурно-спортивної організації, який має бути досягнутим.

У сучасній спеціальній літературі мета менеджменту нерідко визначається такими термінами, як «політика», «філософія», «місія» спортивно-оздоровчої організації (галузі). Визначення мети є початковим етапом процесу менеджменту у фізичній культурі і спорті, оскільки він за своїм змістом характеризує цілеспрямований, а не стихійний вплив [1].

Сучасний менеджер, має бути новатором, протистояти консерватизму, орієнтувати підприємство на постійні зміни, вдосконалення технологічного та організаційного процесу залежно від кон'юнктури ринку.

Важливе завдання сучасного менеджменту – робити знання продуктивними. Основним капітальним ресурсом, головним об'єктом витрат розвинутої економіки

є такий робітник, який володіє знаннями, тобто втілює у свою працю все те, що він набув у процесі систематичної освіти [1].

Безперечно, показники, які визначають продуктивність робітника фізичної праці (наприклад, кількість деталей, виготовлених за одиницю часу або на одиницю заробітної плати), не можна застосувати щодо робітника, який володіє знаннями.

Менеджмент сьогодні повинен робити здібності й можливості робітника продуктивними. Однією з передумов успішного розв'язання цього завдання є подолання відчуження робітника від засобів виробництва, виховання у нього почуття господаря.

Розпочавши своє існування як специфічна риса комерційних інститутів, менеджмент стає загальним і суттєвим органом розвинутого суспільства.

Сьогодні організації некомерційного характеру дедалі частіше звертаються до досвіду менеджменту, щоб навчитися управляти (лікарні, державна адміністрація, військові установи та ін.). Але це не означає, що принципи бізнес-менеджменту можуть бути перенесені на інші установи, які не мають комерційного характеру [2].

Менеджмент починається з постановки цілей, і тому некомерційні установи (наприклад, університет, лікарня тощо) потребують управління, відмітного від управління комерційними підприємствами. Однак раціональність управлінських рішень, оцінка співвідношення виділених ресурсів і здобутих результатів – ті загальні принципи менеджменту, що цілком стосуються і некомерційних установ.

Крім зазначених особливостей сучасного менеджменту, слід також підкреслити, що нині відбувається його інтернаціоналізація, колективне осмислення нових релей, породжених поглибленням міжнародного поділу праці, зростанням конкуренції і взаємозалежності в світовій економіці, створенням міжнародних систем інформації, інших структур з інтеграційними властивостями.

В цілому сучасний менеджмент характеризується:

- зміною змісту планування;
- всебічним дослідженням факторів успішної діяльності;
- орієнтацією управління на досягнення стабільних успішних результатів;
- розвинутою теорією і практикою маркетингу;
- розробкою ефективних технологій прийняття рішень;
- широким застосуванням математичних методів і досягнень інформатики в управлінні ;
- розвинутою мережею розрахункових систем і засобів комунікацій;
- активною участю персоналу в управлінні.

Спеціаліст з питань організації й управління вказує, не що робити, а як робити: організовує процес праці, обліку, контролю, дає оцінку економічній ефективності, рекомендації щодо раціонального використання робочої сили й обладнання тощо [3].

Менеджмент – це вид професійної діяльності, направлений на досягнення визначених цілей шляхом раціонального використання матеріальних і трудових ресурсів з обов'язковим застосуванням економічних методів управління.

Менеджмент нерідко асоціюється з апаратом управління як специфічним органом спортивно-оздоровчої організації. За відсутності такого апарату організація як

цілісна структура існувати, а тим більше ефективно функціонувати, як правило, не може[3].

Спортивний менеджмент – це теорія і практика ефективного управління організацією фізкультурно-спортивної спрямованості в сучасних ринкових умовах».

Теорія і практика менеджменту дозволяють по – новому переосмислити багато проблем, які вже стояли перед нашими керівниками. І це переосмислення відбувається з інших позицій – з позицій ринку [2].

Розвиток менеджменту пов'язано з двома підходами:

- перший з них акцентував увагу на управлінні операціями (технічною стороною виробничого процесу);

- другий орієнтований на управління трудовими ресурсами, віддаючи пріоритет психологічним факторам, мотивації і стимулювання людської діяльності.

Як галузь фізична культура і спорт – це сукупність організацій спортивно-оздоровчого профілю, які надають населенню відповідні послуги за єдиною теоретико-методичною та програмно-нормативною основою.

Фізкультурно-оздоровчі послуги відносяться до категорії соціально-культурних послуг. Вони спрямовані на задоволення духовних, інтелектуальних потреб індивіда та підтримання його нормальної життєдіяльності.

Під фізкультурно-оздоровчими послугами слід розуміти організовані форми занять фізичними вправами для досягнення поставленої мети, а також діяльність, яка її забезпечує. Ця діяльність передбачає утримання мережі спортивно-оздоровчих споруд та організацію обслуговування відвідувачів під час занять, організацію і забезпечення спортивних змагань і видовищних заходів, торгівлю, прокат і ремонт спортивного інвентарю та обладнання тощо.

Це дає можливість стверджувати, що фізична культура і спорт мають всі ознаки, які дозволяють вважати її самостійною галуззю економіки[2].

Тому фізична культура і спорт відносяться до соціальної (невиробничої) сфери, а їхнім основним продуктом є фізкультурно-оздоровчі послуги.

Механізм менеджменту у фізичній культурі і спорті – це комплекс форм, методів і засобів, які забезпечують ефективну реалізацію цілей спортивно-оздоровчих організацій, що виробляють соціально-культурні послуги та найбільш повне задоволення потреб їх працівників і споживачів.

Процес менеджменту, який здійснюється за допомогою конкретного механізму на основі сформульованої мети, змістовно представляє собою хід реалізації системою функцій менеджменту[3].

Отже, наведені характеристики наявних технологій дають змогу менеджерам спроектувати ту організаційну структуру, яка найкращим чином враховуватиме особливості застосовуваної на підприємстві технології і найефективніше її обслуговуватиме.

Таким чином, метод управління фізичною культурою і спортом визначають як спосіб цілеспрямованої дії керівника спортивно-оздоровчої організації на підлеглих і здійснення контролю за їх діяльністю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Основи маркетингу і менеджменту фізкультурно-оздоровчих послуг: Навчальний посібник / Л. І. Прокопова, М. Б. Чхайло. Суми: Вид-во СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2012. 298 с.
2. Жданова О. Основи управління сферою фізичної культури і спорту: навч. посіб. Львів: ЛДУФК, 2017. 244 с.
3. Мазаракі А. А. Менеджмент: теорія і практика. Х.: ТОВ «Атіка ЛТД», 2007

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Росохацька М. О.

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Київського університету імені Бориса Грінченка*

Гвінсадзе А. А.

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Київського університету імені Бориса Грінченка*

Фінансовий менеджмент – це діяльність підприємства, спрямована на управління фінансами, використовуючи при цьому різні методи, прийоми чи навіть штучний інтелект, щоб максимально мінімізувати ризики та збільшити прибутки. Фінансовий менеджмент – це не тільки про те, як і куди вкладати кошти, на що їх витратити, це ще про мінімальний та максимально можливий обсяг фінансових ресурсів в умовах конкуренції, про джерела залучення фінансів, про оперативне управління фінансовими ресурсами окремо для короткострокового та довгострокового періоду, а також управління ризиками. Усе це вимагає багато часу та уваги, тому цифровізація наразі виконує ці функції автоматично та швидко. Мета фінансового менеджменту – отримати максимальну фінансову вигоду від функціонування підприємства в інтересах його власників. Загалом, фінансовий менеджмент являє собою гнучкий механізм управління, орієнтований на швидкі зміни у внутрішньому і зовнішньому економічному середовищі [1].

Цифровізація фінансового менеджменту в сучасних економічних умовах є важливим та актуальним процесом, який впливає на спосіб, яким компанії, організації та підприємства управляють своїми фінансами. Загалом, цифрова економіка передбачає використання та активне впровадження на практиці інформаційних комунікацій та інновацій. Для промислових підприємств перехід до цифрової економіки у світовій практиці отримав назву Четвертої індустріальної революції (Індустрія 4.0). Очевидно, що використання таких технологій, як робототехніка і автоматизація процесів (RPA), штучний інтелект (AI) та Інтернет Речей (IoT) радикально впливають на фінансову галузь, що спричинило виникнення напрямку Фінанси 4.0.

Інтеграція цифрових технологій та елементів фінансового менеджменту дозволяє створити принципово нову концепцію управління підприємством, яка більш ефективним способом забезпечує стійку інтеграцію між Front-End і Back-End процесами у більш розвинутому вигляді, ніж це було раніше [2].